SLAGRUTAN

2004 - 4 - SVENSKA SLAGRUTEFÖRBUNDET - NR. 36

STYRELSEN

ORDFÖRANDE
Eva Svensson Ansvarig utgivare
Stockholmsvägen 158
187 32 Täby
Tel. 08 - 758 55 90
E-mail: ordforande@slagruta.org

VICE ORDFÖRANDE
Rolf Heinemann Red. för tidningen
Första Tvärgatan 21
702 31 Örebro
Tel. 019 – 24 07 96
E-mail: rolf.heinemann@swipnet.se

SEKRETERARE
Owe Sandström
Bangårdsgatan 2C
761 31 Norrtälje
Tel. 0176 - 142 05
E-mail: owesas@telia.com

KASSÖR
Kerstin Brantryd
Ljungaskog 195
286 91 Örkelljunga
Tel. 070 - 587 61 08
E-mail: kmib0712@hotmail.com

LEDAMOT
Anita Elmerfeldt Medlemsregister
Furustigen 20
523 32 Ulricehamn
Tel. 0321 – 144 25
E-mail: anita.elmerfeldt@swipnet.se

LEDAMOT
Rolf Kjellström Materialförvaltare
Landsnoravägen 96
192 55 Sollentuna
Tel. 08 – 35 82 10
E-mail: kjellstrom.rolf@telia.com

LEDAMOT
Mattias Nyrell Red. för hemsidan
Smedjegatan 11
584 35 Linköping
Tel. 013 - 13 65 60
E-mail: webmaster@slagruta.org

SUPPLEANTER
Bo Westling
Sofia Dahlberggatan 4
573 37 Tranås
Tel. 0140-125 35
E-mail: bo.westling@m23.calypso.net

Regina Siuvatti
Garpgårdsvägen 27
776 98 Garpenberg
Tel. 0225 - 206 22
E-mail: aquajorinda@swipnet.se

STYRELSEMÖTEN

Nästa möte:

19. - 20. febr 2005

Hör av dig i god tid, så är det lättare att svara på dina frågor eller att behandla något ärende.

Annonser och bidrag till nästa tidning skall vara redaktören tillhanda senast den **21 febr. 2005**

EGONS FOND
FÖRVALTARE

Karl-Erik Johansson
(sammankallande)
Ekängen
614 92 Söderköping
Tel. 0121 - 210 63

Iréne Djärv
Lagga, Olunda
741 93 Knivsta
Tel. 018 - 38 40 13

Kerstin Brantryd
Ljunga skog 195
286 91 Örkelljunga
Tel. 070 - 587 61 08

Lars Carlsson
(suppleant)
Box 322
701 46 Örebro
Tel. 019 - 32 00 80

För adressändringar kontakta Anita Elmerfeldt.

För år 2005 gäller:

Medlemsavgiften:	200:- Kr/år
Ungdomar tom 20 år:	80:- Kr/år
Familjemedlem (utan tidning):	120:- Kr/år
Prenumeration:	200:- Kr / 4 Nr.
Medlemsmatrikel:	30:- Kr.

Svenska Slagruteförbundets
Postgironr. 47 28 95 – 2

HEMSIDA: http://www.slagruta.org.

Publicerade författare i SLAGRUTAN ansvarar själva för innehållet i sina artiklar. Redaktören förbehåller sig rätten att korta och redigera insänt material.
Bidrag till tidningen och tips, som är värda att bevakas, mottages tacksamt. Vid insänt material anges tydligt om det skall återsändas.

Den här upplagan trycks i 1000 exemplar

Redaktörens rader:

Det känns alltid svettigt strax innan tidningen är klar, i synnerhet när inkomna manusbidragen inte räcker till för att fylla alla tänkta sidor. Som tur är finns en och annan som vid dessa tillfällen ställer upp och hjälper till. Redaktörens önskemål är naturligtvis att det alltid finns en rad artiklar som ligger klara och färdigbearbetade när manusdagen närmar sig-

Den här gången har jag valt ett foto på första sidan som togs under vår Cypernvistelse i våras.
Platsen finns ett antal kilometer väster om Limassol och heter ***Apollos helgedom,*** *det största och viktigaste religiösa centret på Cypern. Inscriptioner visar på en tid ca. 8. århundrat före Kristus till ca. 4. århundrat efter Kristus. Platsen förstördes troligtvis genom en jordbävning. Pelarna står i Hartmannkors konstaterade vi som var på plats.*

Vi får se hur bildkvaliteten av dom svart-vita bilderna inuti tidningen ter sig, eftersom alla bilder den här gången läggs som färgbilder i originalet. Orsaken är att vi, när denna tidning är med på vår hemsida, alltid kan se dessa i färg.

God fortsättning önskar

er redaktör

Rolf Heinemann

I detta nummer:

	Sida
Styrelsen	2
Redaktörens rader	3
Innehåll	3
Ordföranden har ordet	4
Nytt från styrelsemötet Nyheter för höstmötesarrangörer Kursavgifter på årsmöten Medlemsavgift Ny styrelsesuppleant Motioner Vision 2010 ? Årsmötet 2005 Höstmöten 2005	5
Vattenådror den fjärde intervjun med Arne Groth	6
Spår i snön	7
Anteckningar från ett besök i Sundsvall	8 - 9
Springkälla i Rättvik	10 - 11
Vandringsled i Kroked	12 - 13
Måntider för år 2005	13
Höstmötet i Garpenberg	14 - 15
DEBATT	
Slagruta och jakt	16
Nya energier	16
Albert Einstein gick med slagruta	17
Syftet med uppallning av stenblock	18
Kommunikation	18 - 19
Kryssets lösning	19
Efterlysning	19
TÄVLING	
Det gäller ett nytt föreningsmärke	20

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

Ännu ett år går mot sitt slut. Det känns som om det är dags att blicka framåt. Jag har därför just läst de visioner förbundet hade 1999 för år 2005 och ser att optimismen och kämpaglöden var stor. Vi skulle enligt visionerna för 2005 ha ett etablerat samarbete med sjukvården och utbildningsanstalter, andra föreningar och andra länder. Vi skulle vara fler än 2000 medlemmar och bl. a. ha ett antal olika slagrutegrupper. Visionen var att SSF och dess verksamhet skulle vara mycket större och mer etablerad och accepterad i samhället år 2005 än vad det blivit.

Varför har vi inte uppnått visionen? Ja, så här efteråt kan vi se att det var alltför optimistiskt. Den är nog inte omöjlig att uppnå, men det krävs långt mer tid och arbete för att komma dit. En styrelse behöver en vision och ett mål att arbeta mot. Eftersom vi är ett förbund skulle vi åter behöva få ta del av medlemmarnas åsikter och visioner. Vi önskar därför att medlemmarna skickar in sina tankar om förbundets framtid. Vi kommer i styrelsen att använda dem som underlag för de diskussioner som förs och som är tänkta att vara underlag för en ny vision, som vi kan diskutera gemensamt på årsmötet. Skicka gärna in din åsikt om hur SSF bör gå vidare. Skicka dem till undertecknad, adress finns på omslagets insida.

.

Jag vill också passa på och påminna om att ni skall skicka in era mätningsskisser av olika platser. Meningen är att t ex nybörjare ska kunna få hjälp av andras skisser och mätningar av olika platser. Mer avancerade slagrutemän kan få möjlighet att jämföra sina mätresultat med andras. Men det hänger på att så många som möjligt skickar in sina skisser över olika platser, med linjer m.m. inritade. Det här kan bli ett ovärderligt arkiv! Hittills har vi tyvärr inte fått så mycket, så därför ber jag igen. Skicka in dina skisser. Även rena kartskisser över kända och intressanta områden är välkomna. Det kan gagna många!

Ett Gott Nytt Slagrute-År önskar

Eva Svensson

Styrelsen önskar alla en trevlig avslutning på året och ett Gott Nytt År

NYTT FRÅN STYRELSEMÖTET

Under hösten hade styrelsen två möten, där bl. a. en rad frågor angående den kommande planeringen av verksamheten diskuterades.

Nyheter för höstmötesarrangörer
Styrelsen anser att det är önskvärt att en styrelseledamot eller suppleant deltager vid höstmötena och har därför fattat följande beslut för att åstadkomma en bättre kostnadsfördelning.
En ledamot/suppleant deltar fritt. Företräde ges i första hand till den som ändå bidrar med kurs eller föredrag till mötet. I andra hand ges företräde till den som är styrelsens kontaktperson för mötet. Finns ingen av dessa så ges uppgiften till någon av styrelsens övriga medlemmar eller suppleanter. Kostnader för mat och logi belastar mötet medan resekost-naderna belastar SSF centralt. Arbetsuppgifter för ledamoten/suppleanten under mötet blir att arbeta aktivt för att rekrytera nya medlemmar, hålla ett ca 15 minuters inlägg om SSF, sälja SSF-produkter samt avtacka arrangörerna och överlämna en liten present.

Avgifter för kurser på årsmöten för medlem / icke medlem
Vid varje årsmöte har ju den frågan aktualiserats och diskuterats på nytt, varför styrelsen nu har fattat beslut om alla avgifterna enl. följande:
Medlem som deltar i mötet tor-sön betalar 250 kr plus ev. kursavgifter (mat och logi tillkommer).
Icke medlem får endast delta på kursverksamheten.
För 2005 gäller: Kursavgift 60 kr för medlemmar som betalt mötesavgift. Att enbart gå en kurs kostar 100 kr för medlem och 150 kr för icke medlem.

Ny suppleant till styrelsen
En gammal uppgift som styrelsen hade från årsmötet har nu äntligen klarats av. Regina Siuvatti har sagt ja till att fylla den vakanta suppleantplatsen och vi vill härmed hälsa henne välkommen till styrelsen. Eftersom vi har förklarat att vi förväntar oss att även suppleanterna deltar aktivt i styrelsens arbete gläder vi oss extra mycket åt hennes beslut.

Medlemsavgift
Snart är det dags att betala 2005-års medlemsavgift. Vi är naturligtvis tacksamma om alla kunde betala sin avgift i god tid, d.v.s. innan vi kommer att skicka ut en påminnelse till Er som inte har gjort det. Därigenom sparar vi ett antal kronor som kan gå till vettigare än porto. Inbetalningskortet hittar du här i tidningen – så sätt igång – nu.
Glöm inte namn och adress !!! och om du vill stå med i den officiella medlemsförteckningen.

Motioner
Har du läst dina stadgar så kommer du kanske ihåg att motioner skall vara styrelsen tillhanda den 1 febr. 2005 - om inte så vet du det nu.
Har du några synpunkter och förslag på vår verksamhet så är bästa möjligheten att påverka den kommande verksamheten att lämna in en motion.

Vision 2005 skall bli Vision 2010 ? Målsättningen ?
Se vad vår ordförande skriver i *Ordföranden har ordet* om hur vi har uppfyllt våra visioner!
Är det så att vi bara har varit för optimistiska – den här gången gäller det i så fall att komma med förslag som vi tror att vi kan förverkliga – och det är dina förslag vi väntar på att kunna omsätta i praktiken. Så varför inte skriva en motion? Eller bara tycka till och tala om vad du vill för styrelsen. Vilka mål tycker du att vi skall ha?
En ny slagrutegrupp har redan bildats (i huvudsak av SSF-medlemmar) och ytterliggare en grupp har för avsikt att bilda en egen grupp – hur skall vi inordna dessa och eventuellt ytterliggare sådana i vårt riksomfattande förbund? Vad tycker du??

Ny LOGO för Svenska Slagruteförbundet
Är det bara vi i styrelsen som har tröttnat på vår logo eller har du det också?
På grund av färgsammansättningen har vi alltid problem när den skall tryckas - eller är det så att ingen tänker på att varje nr. av tidningen ser lite annorlunda ut.
Därför utlyser vi en tävling bland alla som läser vår tidning. Om du tittar på sista sidan av detta nr. så får du veta mer.

Årsmötet 2005
SSF´s årsmöte den 5.- 8. maj 2005, med kurser, föredrag, utflykter m.m. kommer vi att förlägga till Flämslätts Stifts- och kursgård, belägen ca. 2 mil från Skara och 2,5 mil från Skövde.
Programmet innefattar bl. a.:
Lars Bägerfelt - som berättar om tidsåldrar,kunsaper och mystik under forntiden.Efter kvällsmaten kommer vi att åka med Lars till Ekornavallen.
Kalle Hellberg - en av Sveriges främsta debattörer när det gäller elektromagnetisk strålning och 3G-master.
Gunnar Edvardsson - talar om hälsoaspekter
Kurser - som vanligt ett stort utbud på torsdag och fredag. Boka in tiden redan nu.

Höstmöten 2005
Än har vi väl inte någon bekräftelse på vem som är beredd att ordna ett höstmöte – men vi hoppas på
Stockholm (Roslagen), Växjö, Dalarna och Sundsvall och kanske även i Norge i närheten av Örje.
Har du några synpunkter, förslag eller tom. vill ordna ett eget möte så låt oss veta det.
Det gäller ju att starta planeringen i god tid.

VATTENÅDROR

Arne Groth *är en av Sveriges främsta slagrutemän. Här följer fjärde delen av en intervjuserie Eva Svensson gjort hos Arne.*

Eva: Skulle du vilja berätta lite om vattenådror och strukturerna kring dem?
Arne: Det är ju allmänt känt att man med slagruta kan känna av vattenådror. Även om vattenådrorna som rinner i marken är smala verkar fälten man mäter på markytan kunna bli bredare. Jag brukar vilja ha i alla fall vattenådror som känns minst 2 meter breda för att det ska löna sig att gräva brunn. Det är känt, fast det inte har pratats så mycket om det, att om man går vinkelrätt ut från en vattenåder ca 5-6 meter så hittar man en parallell, kallad för ”stora barriären” i bl a Tyskland. Tittar man på frekvensen visar den sig ha samma frekvens som vattenådern. Man kan göra lite experiment och lägga en järnklump, t ex en slägga eller yxa, några decimeter vid sidan av den riktiga vattenådern. Då händer inget, ådern känns på samma ställe. Men om jag sätter den en bit utanför ”stora barriären”, då drar jag ut en bula på ”barriären”. Den närmsta sidan åker ut mest och insidan lite mindre, det blir en krök på ”barriären”. Sedan har det visat sig att i hela Sverige har vattenådern fått en följeslagare, som ligger mellan ådern och ”stora barriären”. Den har inte vattnets frekvens utan ligger på slagfrekvensen 100, vilket motsvarar 50 Hz, dvs. v ä x e l - s t r ö m - frekvensen i Sverige. Det når även in i Sareks nationalpark och överallt.
I USA finns det en 60 Hz barriär, vilket sammanfaller med deras elfrekvens.

Vatten: Regn- eller vattengud. Iran omkr 2500 f Kr.

Eva: Så du menar att ett sätt att se skillnad på en vattenåder och ”stora barriären” när man går med slagruta är att använda en järnklump?
Arne: Ja, om man lägger en slägga eller yxa vid sidan av så blir det endast bula på ”barriären”, inte på den riktiga ådern. Lägger man en järnklump mitt på en vattenåder förändras utseendet. Det bildas en flaskhalsfigur, där flaskhalsen pekar i vattnets strömriktning. Nyckelknippan brukar räcka. Motsvarande test med helst järn kan man använda för att se riktningen på både Curry, Hartmann, jordströmmar, underjordströmmar mm. Sedan finns det olika rytmer i naturen som gör att vissa linjer byter riktning då och då. Med järnklumpen kan man därför också kontrollera sådant. Även symboliska figurer som t ex sjustjärnan påverkar linjernas utseende om de läggs ovanpå.

Vatten: Gud med kärl som svämmar över. Den sumeriske kungen Gudeas sigill, tredje årtusendet f Kr.

Eva: Hur tar du ut djupet på en vattenåder?
Arne: Jag kan använda en bergkristall och lindar om koppartråden som har med vattenfrekvensen att göra, 28,4 cm. Sedan sätter jag kristallen på en fyrkantig brädlapp och ställer den så att kristallen lutar med 45 graders vinkel ned mot källådern. Flyttar jag sedan brädan med kristallen ut från källådern så hittar jag ett ställe där vattenådern känns väldigt smal. Då har jag flyttat kristallen lika långt från vattenåderns mitt på markytan som det är djupt till vattenådern under marken, och har därmed fått ut djupet. Det är alltså kristallens avstörningseffekt som då skjuter exakt prick på källådern.

Eva Svensson

SPÅR I SNÖN

THORD NILSSON

Nu när vintern är här och sjöarna frusna kan man se en del intressanta saker om man är uppmärksam. Speciellt om det är nysnö.

Om man är ute och går på isen och det inte finns några upptrampade spår eller annat som man följer kan en jordstrålningslinje påverka vägen man tar.

Om man tex går mot en jorsdstrålningslinjes flödesriktning med linjen strax till vänster om sig, så kommer linjen att dra med sig ens aura så att man kommer att gå lite mer till vänster än man tänkt sig, dvs man kommer att gå upp mot linjen, och på motsvarande sätt om man har linjen på höger sida. Dvs man kommer efter en stund att gå mitt i linjen.

Om linjens flödesriktning är riktad åt samma håll som man går, så kommer påverkan att göra att man avlägsnar sig från linjen, dvs det intressanta fallet är alltså när man går mot linjens flödesriktning.

Om det nu är två personer som är ute och går, så kommer de att ha linjen mellan sig för att inte stöta ihop.

Fig.1 visar hur två personers promenad ansluter till en jordstrålningslinje.

Det vältrampade stråket i mitten är gjort av mig och visar var linjen går.

Fig.2 visar en skiss på hur det ser ut rakt uppifrån.

Fig.3 visar hur två personer följer en linje, även här visar det vältrampade stråket i mitten var linjen går.

Man kan ofta se hur rakt och fint spåren går så länge de
följer linjen, för att bli betydligt mer oregelbundna när linjen lämnas.

Så ta med slagruta/pekare om ni ska ut på isarna i vinter.

Fig. 1
Det vältrampade stråket visar var en jordstrålningslinje går. Man kan se spåren från två personer som var på väg snett över linjen få sin promenadriktning påverkad så att de i stället följer linjen.

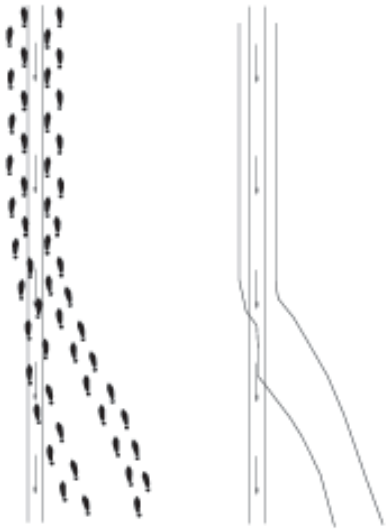

Fig. 2
Samma som Fig.1, men sett ovanifrån. Till vänster med
utritade fotsteg, till höger med ”tänkta färdlinjer”.

Fig. 3
Det vältrampade stråket visar var en jordstrålningslinje går. Man kan se spåren från två personer som följer linjen på var sida. Linjens flödesrikning är riktad mot personernas gångriktning.

ANTECKNINGAR FRÅN ETT BESÖK I SUNDSVALL

ROLF HEINEMANN

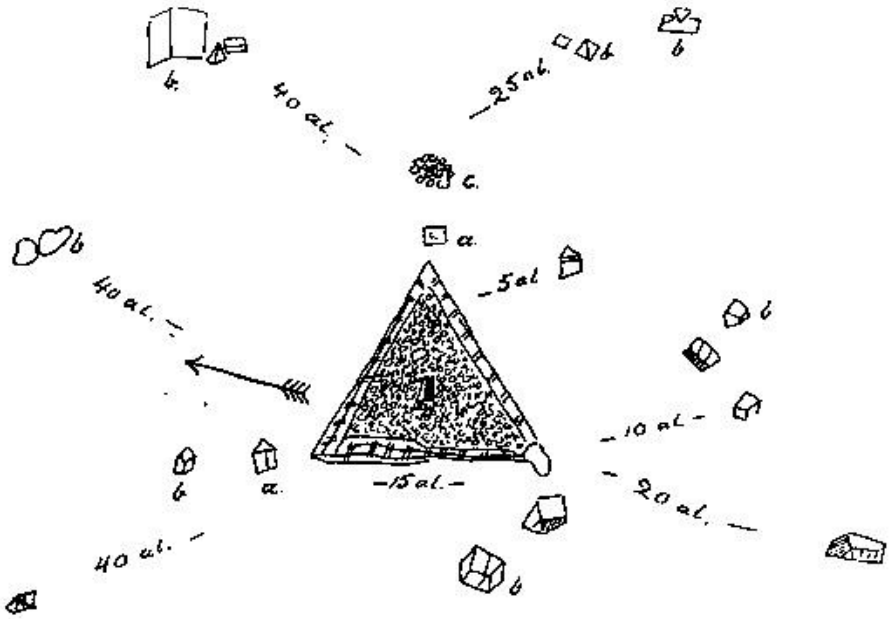

Fig. 43. *Triangulärt röse m. m. på »Kallråsberg», Sättna socken. Skiss av Ekdahl.*

a) kantstenar i hörnen och midteln. b) sittstenar. c) ett rös, 4 al. i diam., ½ h. Triangeln är liksidig à 15 al». [Ekdahl 1829].

»½ m(il) W om Byn på Kallråsberget fins ett triangelformigt stenröse, hwars alla sidor äro lika långa (15 al:r) och med ordentligt lagda flata hällar i kanten, 2 à 3 hwarf öfwer hwarandra. Alla winklarne äro försedde med större fristående stenar, liknande små Bautastenar, en dylik fins i midten. 5 al. från den östra winkeln och i rät linea med dess hörnsten fins ett litet röse, 4 al. i diam., ½ h. På alla sidor omkring finnes större stenblock, som äro lagde utan ordning. Dessa ligga alla inom en krets af 40 al. från monumentet och äro ganska beqwäma till att sitta på. Det lärer bli swårt att afgöra till hwad bruk detta minnesmärke är förfärdigadt.[51]). [Ekdahl 1833].

För att få en bättre förståelse för storleken av anläggningen har jag tagit reda på storleken av 1 aln.
1 aln = 2 fot = 4 kvarter = 24 tum (obs! verktum) = 0,5938 m.
(1 verktum = 24,7 mm = 1/12 fot)

Under mitt besök i Njurunda visade Bernth Lindfors mig en bok med titeln
Äldre systematiska inventeringar av Medelpads fornminnen
skriven av Arvid Enqvist i Sundsvall 1943 och på sidan 81 fanns den skissen och texten tryckt som syns här bredvid.

Gissa om jag tyckte att det var intressant!
Vad tacksam man blir när sådant material finns - tänk - upptecknad 1829 och 1833..

Det skulle verkligen bli intressant att se hur denna fornlämning ser ut i dag och framförallt vilka subtila energier som kan finnas på platsen.

En av frågorna var naturligtvis varför dessa ”sittstenar” hade placerats där dom troligtvis ligger än i dag.
Om det är healingpunkter så återstår frågan - vilka sjukdomar kan påverkas ?
Jag fattade ju att vi inte skulle hinna med den här platsens alla hemligheter vid vårt korta besök.

Tur att åtminstone Arne Groth´s frekvenstabell och ett antal trådar för avstörning fanns med i bagaget, vilket gjorde att åtminstone några linje kunde kartläggas.

Men när även platsens Deva blandade sig i leken, då fick jag det överraskande uppdraget ”att förmedla några goda tankar till den här platsen” - var det för att vitalisera dom subtila energier som höll på att minska?

Det fanns nämligen en sten som verkligen var obehagligt att sitta på innan, men som efteråt kändes helt bra.
Här till vänster har ni stenen som trots sitt utseende nu känns behaglig att sitta på.

Treudden på Kallråsberget Sättna socken

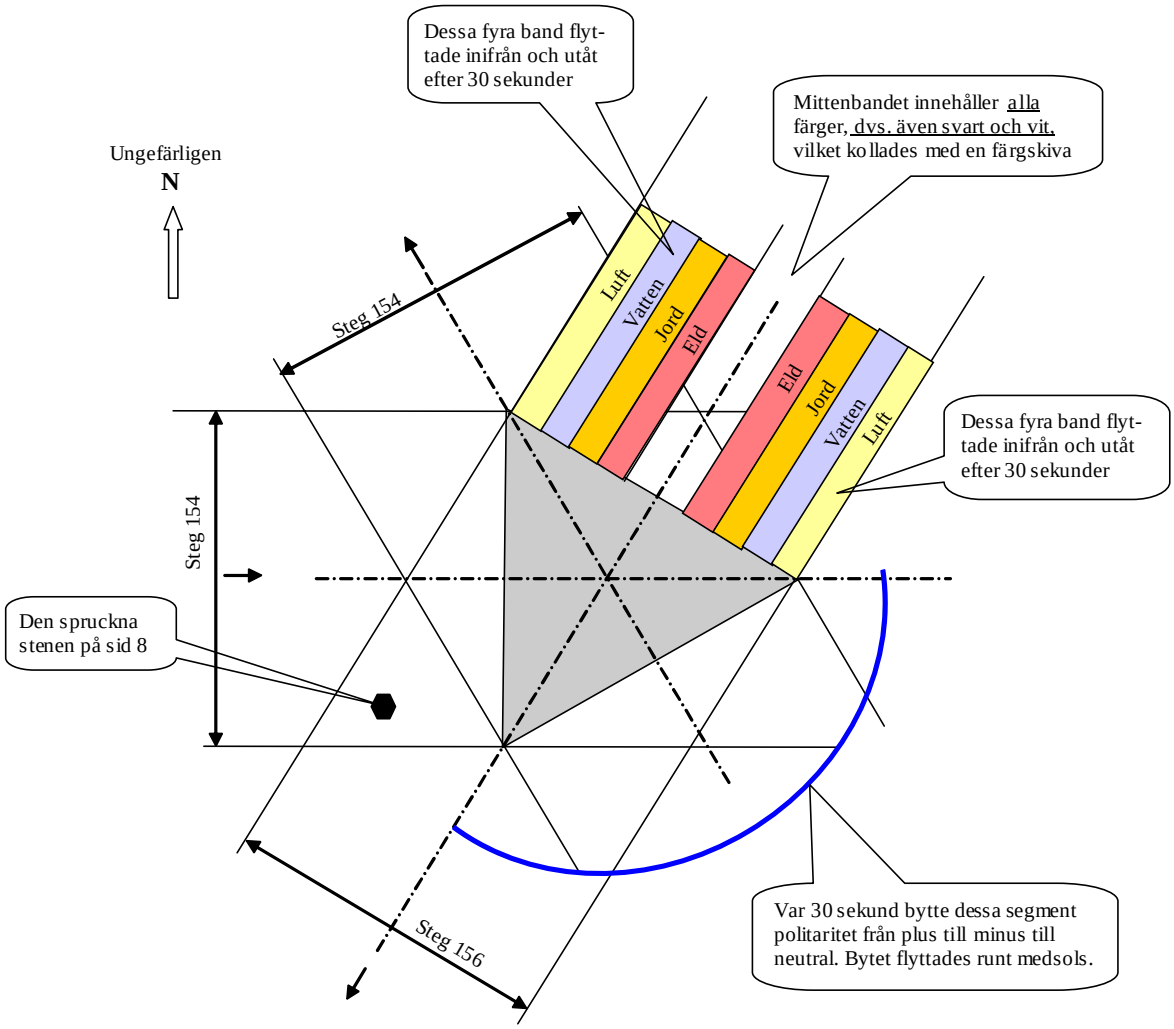

Den 7 sept. var vi äntligen på platsen.

Det kanske inte ser så märkvärdig ut på fotot härintill. Nästa gång måste jag nog ta med en stege för att kunna fotografera anläggningen lite mer från ovan.

Och alla dessa ”sittvänliga” stenar, som fortfarande tycks ligga på samma plats som den gamla skissen visade. Här har Sundsvallsgänget en stor uppgift att dokumentera och att mäta in både stenar och energier!!

Här nedan redovisar jag i alla fall vad jag hann med när det gäller dom energier som både Bernth och jag kände med våra verktyg - jag enhandsrutan och Bernth pekarna. Det var verkligen någonting som jag inte hade upplevd vid något av dom treuddar jag har besökt tidigare.

Springkälla i Rättvik

Åke Pihlgren

Vid årsmötet i Tällberg stod det på programmet ”Utflykt med slagruta till intressanta platser i omgivningen, bl a en springkälla”. Jag hade förmånen att få följa med till den här springkällan.

Jag tyckte den verkade så intressant så jag åkte dit på semestern och gjorde några mätningar.

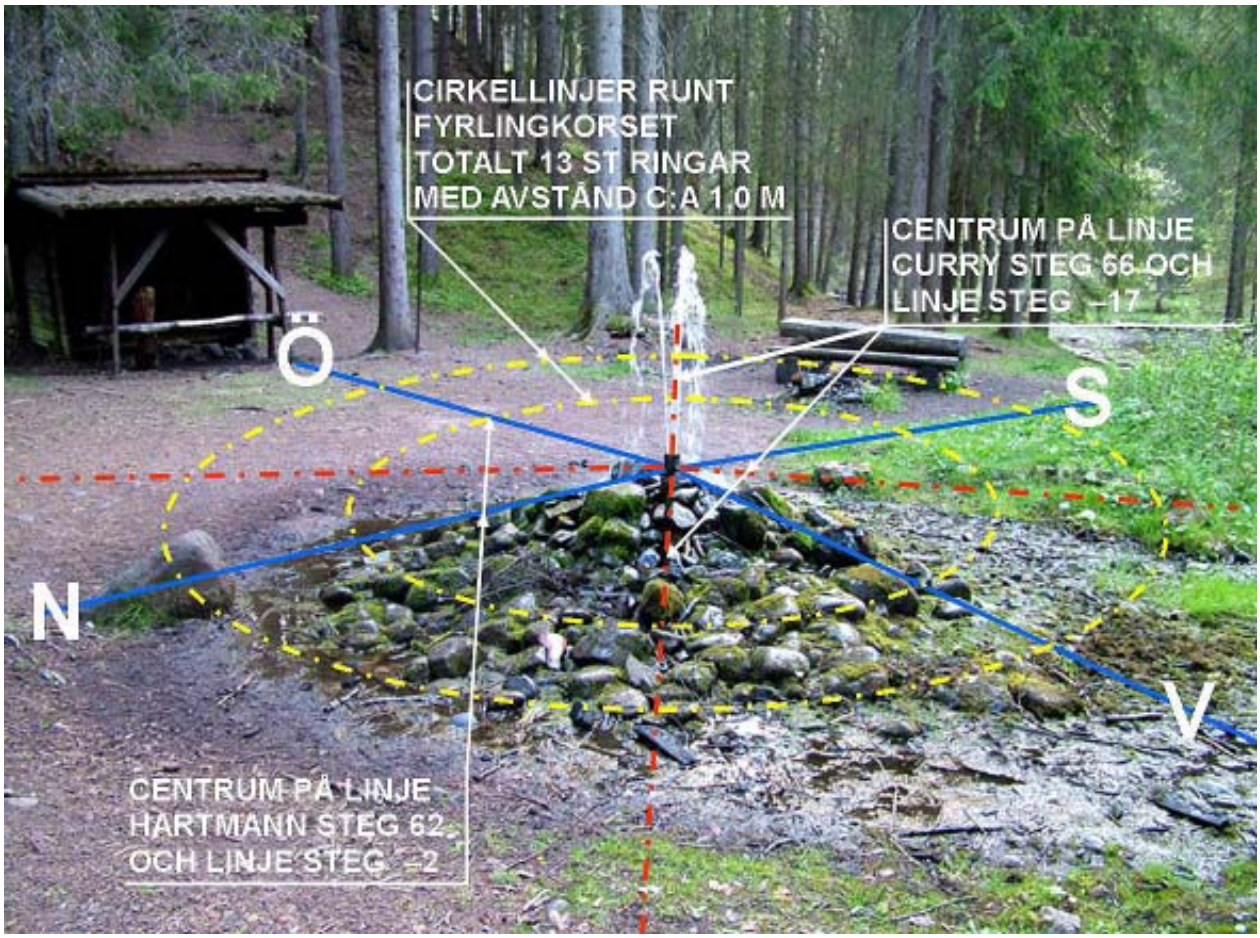
Om någon är intresserad av hur man hittar dit så skall man åka genom Rättviks centrum norrut mot Backa, Östbjörka. När man är vid travbanans stallar går det en grusväg ner mot höger.

Det finns även en trevlig skylt där. Man åker rakt fram hela tiden och när vägen ”tar slut”, så kommer man till en hängbro för gående. När man gått upp på hängbron ser man springkällan. Koordinaterna för springkällan är X 675 64 75 / Y 146 50 93.

När jag åkte tillbaka på semestern hade jag en 5-litersdunk med mig för att få med mig lite vatten. Detta vatten är häftigt. Nu i mitten på november mätte jag upp auran på vattnet, som jag haft i mitt kylskåp. Jag fick gå tillbaka 9,1 m för att hitta auragränsen. Detta efter 4 månaders vistelse i ett kylskåp. Vem skulle ha en sån utstrålning då?

Det visade sig att själva källan ligger i ett dubbelkors eller som jag hellre vill kalla det i ett fyrlingkors, eftersom dels hartmann- och currylinjer korsar varandra där samtidigt som även linjer steg -2 och -17 också korsar varandra i samma punkt. Det hela pekar, som jag ser det, mot att de hade slagrutemän med sig när de borrade efter olja. För inte kan det väl vara en tillfällighet att de träffat så rätt ändå. Alla mina kriterier på att det är en gammal kultplats finns på samma sätt som i gamla kyrkor. Dels är det ett fyrlingkors och dels finns de tretton ringarna runt korspunkten. I Skåne och på Cypern har jag konstaterat att det är 16 linjer runt motsvarande korspunkter.

Springkälla i Rättvik

Vid springkällan har Rättviks kommun satt upp en informativ tavla från vilken jag här nedan hämtat den svenska texten.

”Ett stort meteoritnedslag inträffade i dessa trakter för 360 miljoner år sedan. Det medförde att berggrund av kalk-, ler- och sandsten har bevarats nedsänkt och omkastad i en ringformig dalgång. Denna unika geologiska formation kallas Siljansringen.

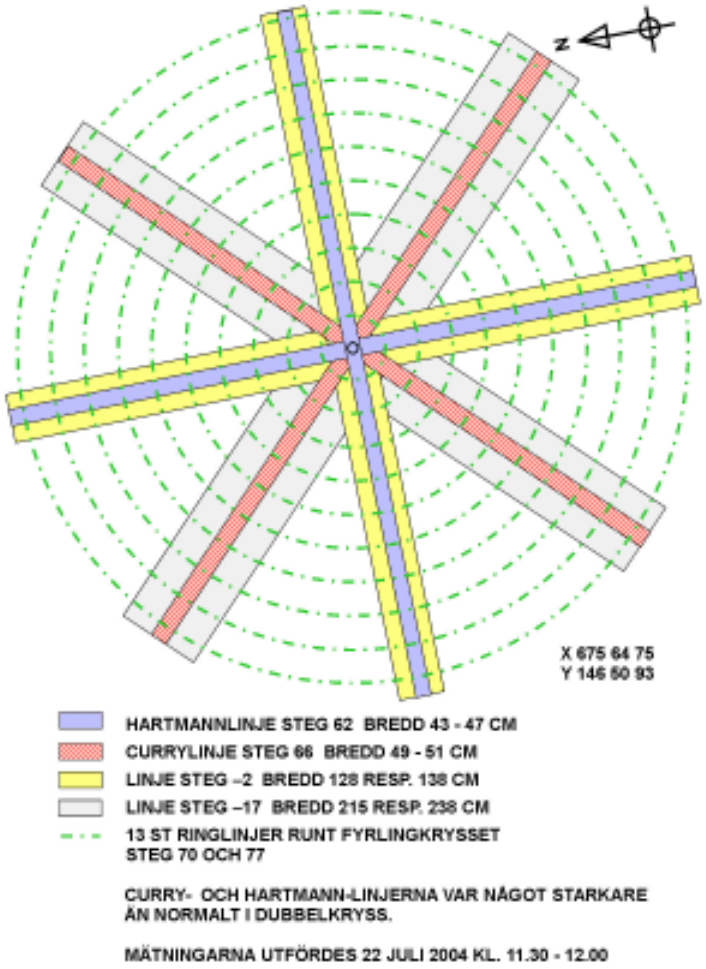
Det är sedan länge känt *att det i sådan sedimentär berggrund går att finna olja. Redan på 1700-talet togs en del ”petroleum” tillvara i Osmundsberg i Boda socken. Vid 1800-talets mitt väcktes på nytt förhoppningar om stora mängder olja i djupet. Oljefynd hade nämligen gjorts i liknande berggrund i Nordamerika. Det bildades tre olika prospekteringsbolag i Boda och Rättviks socknar. Rikedomarna skulle tillgodogöras genom borrning ned i berget, en metod som hade uppfunnits i Amerika.*

Det hittades små mängder bergolja *och brännbar gas. Däremot så påträffades inga fyndigheter som gjorde att någon större utvinning kunde komma till stånd. Oljeborrningen var ett bra och lönsamt arbete för lokalbefolkningen. Det berättas att arbetarna hällde fotogen i hålen för att så länge som möjlig hålla förhoppningen levande hos företagsledningen.*

Här vid Draggån påbörjade Dalabolaget *sina borrningar i april 1869. De hittade bara ringa mängder olja men stötte istället på en mycket kraftig källåder med vatten. Borrhålet pluggades igen och alltsedan dess har det funnits en springbrunn. Tidigare benämndes den* ***vattusprånget på Gamla Heden*** *eller* ***Spruthålet****. I dag kallas den för* ***Springkällan****.”*

Denna bild är också tagen från kommunens tavla.

Går man runt springkällan med slagruta hittar man ingen vattenåder annat än vattnet som rinner ner i ån från källan. Går man in mot källan finner man enbart en vertikal åder. Detta bör tyda på att vattnet kommer från ett mycket stort djup.

Åke Pihlgren

DEN SOM GÖR GOTT
GÖR DET MOT SIG SJÄLV

DEN SOM GÖR ONT
GÖR DET MOT SIG SJÄLV

VANDRINGSLED I KROKED

BENGT PHARMANSSON

Färdas man E4: an söderut och har passerat Stavsjö, ligger strax efter länsgränsen en liten sjö. Den heter Gullvagnen. På sensommaren 2002 besökte jag Gullvagnen. Här studerade jag de två stora stenar vid sjöns nordöstra hörn. På den största, välvda stenens överyta fanns några djupa skåror inhuggna. Vad var nu detta? Någon hade tagit sig tid att hugga in några smala djupa skåror i stenen. Skårorna bildade ett kryss. Detta väckte mitt intresse! Kanske ingick stenarna i ett forntida signalsystem eller orienteringssystem? Den 18:e september hade jag med mig en kompass. Drar man en rät linje mellan stenarna, får man en riktning. Riktningen som de bägge stenarna visar är 112 grader. Det blir ost-nord-ost! Just denna riktning 112 grader återkommer bland många arkeologiska beskrivningar. En kontroll på kartan syntes visa ett intressant samband! Linjen fortsatte upp mot Korkeks ödekyrka. Hade linjen ett samband med det gamla klostret?

I den stora stenen vid Gullvagnens nordöstra hörn är ett kryss inhugget, som visar var leden går. Riktning 112 grader. Foto Åke Östlund

Den 9 oktober undersökte Åke Östlund och jag detta tillsammans.

För att få fram ett så bra riktvärde som möjligt, tog jag ut jordkrysset på den stora stenen. Krysset var inhugget vid sidan om mitten. Krysset på stenen var inhugget precis där jag fått indikationen i naturen. Riktningen finns dessutom inhuggen i stenen. Detta betyder att stenen än i dag ligger i sitt ursprungliga läge. Varför placerades stenen inte i läge så att krysset hade kunnat ristas in i stenens mitt? Det hade man uppenbarligen inte gjort. Det var kanske inte så viktigt? I riktningen 112 grader i en tänkt förlängd linje som går genom stenarnas mittpunkter var mitt utgångsläge.

Vid Gullvagnens nordöstra hörn september 2003. Stenarna markerar kompassriktningen 112 grader. Foto Åke Östlund

Jag provade och hittade där en puls! Efter åtskilliga hundra år sedan stenarna troligen hade placerats i sina lägen, kunde jag än i dag hitta pulsen mellan dem! Kanske hade stenarna placerats där redan i förhistorisk tid? I dessa sammanhang har jag alltid med mig några små grillspett med fladdrande gula plastband. Spetten sätter jag ned för att snabbt kunna hitta riktningarna. Riktningen skulle föra oss fram till en svårgenomtränglig kulle. Allt eftersom vi hittade leden, markerade vi den med en pinne. Därefter tog jag ut riktningen med hjälp av kompassen. Uppe på en bergklack fanns vad jag brukar kalla för ett bergrum. De består av två bergväggar där två väggar i hörnet står i nittio graders vinkel med framförliggande plana golvyta. Sten kan ha brutits av munkarna för att använda vid klosterbygget, eller kan ha använts som ett skydd undan störtregn eller kanske som ett gömsle vid jakt. Vem vet om inte munkarna gav sig ut på jakt? Nu såg vi E4: an och såg på andra sidan de två stolpar som vi skulle sikta in oss på. I pulsriktningen framme vid E4: an band jag fast en plastpåse i stängslet. Efter ett avbrott för lunch fortsatte vi. Vi upptäckte plastpåsen med lätthet. Vi tog nu bilen och åkte mot Örsta för att ta in på den gamla vägen till Gullvagnen. Det visade sig dock att vi kom alldeles för långt åt söder! Då visade Åke mig på en drygt två meter bred halvmeterdjupt försänkt hålväg. Denna gick precis i riktningens anvisning! För att vinna tid, undrade jag om det skulle gå att köra bil och ändå kunna avläsa ett utslag? Jag skulle möjligen komma att passera en punkt där linjen skulle skära vägen jag åkte på. Således satte jag mig att sakta köra upp mot klostret. Jag höll en indikerare i vänster hand, medan jag växlade ner till tvåan. Skulle jag hitta något? NEEJ! Inte något utslag där jag hade trott! Jag fortsatte några hundra meter till och inget utslag senare heller. Inget alls hade hänt. Resignerat tänkte jag stoppa ned indikeraren, då jag tyckte att något hände? DÅ, inträffade något. Jag fick ett utslag! Den kom just som jag hade passerat Korkeks Gästgivargårds huvudbyggnad. Vid vägkanten stod en skylt med något märke och alldeles före denna kom indikationen. Jag blev helt överraskad! Jag backade tillbaka bilen några gånger och fick alltid utslag på samma ställe. Jag gick fram till det gärde som ligger alldeles intill Klostret och trodde mig kunna finna ett samband med några stenformationer där. Då kontrollerade jag riktningen med kompassen och upptäckte att den visade dryga 15 grader mera till vänster än där jag hade tittat. Jag gick tillbaka till stolpen och tog ut den nya riktningen. Nu fann jag att jag,att den tänkta linjen inte gick fram till de stenformationer som ligger alldeles innanför en låg

VANDRINGSLED I KROKED

stenmur.
Pulsen synes gå till det stora stenblock med omkringliggande stenar som ligger borta vid detta fälts bortre ände! Det skulle kunna innebära att pulsen kan visa sig gå fram till den centralt belägna formationen invid det gamla klostret.

Den nyupptäckta stenen i den forntida vandrings-Leden ovanför sjön Gullvagnen. Stenen har tre inristade figurer: Ett högstrickt A med baslinje, två ovala, motstående linjer och fem parallella linjer ovanför varandra. Ristningarna syns klart i eftermiddagssol. Foto Åke Östlund

Orsaken till att jag förmodade att pulsen skulle passera den gamla Riksettan kanske några hundra meter före avtagsvägen ned till Krokek, var ju min uppfattning av hur Gullvagnen låg i förhållande till Ödekyrkan. Eftersom den riktningsanvisning jag hade endast obetydligt avvek från västlig riktning, trodde jag med min uppfattning att linjen skulle komma fram där. I verkligheten ligger uppenbarligen Gullvagnen längre norrut än vad jag har förstått och då med samma riktning från stenarna nere vid sjön, kommer man ända fram till andra sidan om avtagsvägen ned till Krokek. Förändringen i det läget ändrar inget av vad jag trodde att den skulle kunna leda fram till!
Linjen kommer ju fram alldeles söder om klostret och går rätt fram till de stora stenformationer som ligger invid klostret.

Den utlagda riktningen är nu kontrollerad på två sätt över utgångspunkten vid Gullvagnen till en bra bit in på andra, östra sidan av E4: an. Först genom precisionsriktning med hjälp av en spegelkompass och genom indikerare. En tredje kontroll gjorde jag genom att köpa gröna bladet som numera heter terrängkartan och där jag lade in de funna riktningarna.

2003-02-10

Uppföljningskontroll gjord med den lilla svarta radion med fast antenn 16 juni 2003.

Red. anm.
Lägger man in en linje med 112 grader från norra änden av sjön Gullvagnen på en karta, så kommer den inte att hamna vid Krokeds ödekyrka!
Om vi förutsätter att det är samma linje som känns vid ödekyrkan/klostret så förmodar jag att den gör en krok någonstans på vägen - är det därför orten heter Kroked??
Finns det någon som vill kolla och höra av sig till redaktionen?

FULLMÅNETIDER 2005

25.	Januari	11.32
24.	Februari	05.53
25.	Mars	21.58
24.	April	12.06
23.	Maj	22.18
22.	Juni	06.13
21.	Juli	13.00
19.	Augusti	19.53
18.	September	04.00
17.	Oktober	14.13
16.	November	01.57
15.	December	17.15

Tiderna är angivna för normaltiden i Mellaneuropa. Hänsyn har tagits till både sommar och vintertid!

Läs gärna också boken
MÅNMAGI av Lori Reid
ISBN 91-37-11070-5

HÖSTMÖTET I GARPENBERG

27 - 29 AUGUSTI

EVA LENA BARD

Bland klangstenar och linjer

- Mot Sherewoodskogen, ropade Regina Siuvatti, med myndig stämma och satte sig i bilen. Katarina Engberg körde sedan förbi de väntande och tog ledningen i karavanen.

Färden gick mot Kristinedal cirka en och en halv mil från Garpenberg, väster ut räknat. Expeditionen var på väg mot ”klangstenen”. Resan hindrades dock av ett antal svin på lösdrift. Att köra genom avspärrningarna var inte att tänka på, därför tog man av mot höger och följde Dalkarlsvägen ett stycke, därefter fick de vänta in den övriga gruppen vid Kri-stinedal. Åtta bilar följde efter. När bilarna var parkerade var det dags för en längre promenad upp på berget och då kom man ut på ett hygge.

Bland tre stenar

Regina ropade i vinden:
-Silencium, silencium! Det är latin och betyder ”håll käften.”
Det blev tvärtyst i gruppen och alla vände blickarna mot Jan Stagenmark.
-Lönntjärn låg 120 meter över havet med en stegring på 80 meter, berättade Jan.
Han berättade om sina iakttagelser på platsen. Han hade upptäckt att platsen har starka, positiva energier och ville förmedla det till gruppen. På den öppna platsen låg tre stenar. Det går ett antal linjer mellan olika punkter.
En linje går från Husby kyrka mot de tre stenarna, en annan linje går från tre stenar mot Kloster (Gudsberga kloster) och ytterligare en från hans sommarstuga vid Brovall och mot tre stenar.
Det inbördes avståndet mellan de tre stenarna är inte lika. Det är gyllene snittets avstånd mellan dem. Inne i triangeln finns inga Curry- eller Hartmannlinjer. Ett antal linjer på utlagda stenar bildar ett mönster. Den tredje stenen ligger på en berghäll den består av granit och 30% kvarts. Den står på ett Curry- och ett Hart-mannkryss.

Där finns både en manlig och en kvinnlig kristallplats där. Jan berättade att älgarna orienterar sig efter jordsprickor.

Klangstenen dånade

Ett stenkast från stenarna ligger en stor sten uppallad. Jag hittade den förra året, berättade Jan. Den är uppallad med två mindre stenar.
Stenen är en megalit med 2 riktade linjer förklarade Bo Westling. Äkta klangstenar består av Fonolit, som inte finns i Sverige.
När Jan slog på stenen med en träpåk vid ett tidigare tillfälle lät det som en åskknall. Gruppen samlades runt stenen och slog med handflator och tillhyggen på stenen som dånade vid varje hård beröring.
Ett stycke från de övriga stenarna fanns en mindre sten som förstorar aurorna. Om man ställer sig på den, förstoras auran cirka 50 meter.

Muggfritt

Så blev det tid för kaffe. Ett smärre problem höll på att sätta stopp för den kaffe-tåren, allt var nerpackat utom muggarna. Men det visade sig inte vara något problem i denna mycket uppfinningsrika församling. Genom att vika en papperstallrik två gånger och hålla åt med pekfingret och tummen, lyckades alla få en liten slurk kaffe eller te med veteskiva.

Kloster med anor

Efter kaffepausen gick färden vidare till det som en gång var Gudsberga kloster. Jan Stagenmark berättade om klostrets historia. Det invigdes så sent som 1486 och var ett cistersienserkloster. Klostret var mycket rikt och betalade mer skatt till kronan än vad Vadstena kloster gjorde.
Under reformationen lade Gustaf Wasa beslag på en del av klostrets egendomar, däribland en del gruvor och hyttor i Garpenberg.
Vadstena kloster och Uppsala stift var de största jordägarna i Sverige under medeltiden.

Jan Stagenmark

Höstmötet i Garpenberg

Kyrka och hednatempel

Under 1700-talet köptes all järntillverkning upp och drevs av ett företag.
Idag ägs tillverkningen av Kloster-Erasteel. Hela gruppen samlades vid klosterkyrkan som en gång var 44 meter lång, 21 meter bred, med 3 skepp. Platsen grävdes ut på 70-talet men ytterst få fynd gjordes då. Många medlemmar gick runt med pekare. Man anar att det före klostrets tid funnits ett hednatempel på platsen, en träbyggnad för att ära asaguden Oden.

Det började blåsa snålt och alla hoppade in i sina bilar för återfärd till Garpenberg och lunch.

Strålning i vår miljö

På eftermiddagen gav Morgan Strålman en beskrivning av dagsläget på strålfronten. Han arbetar dagligen med jordstrålning, el- och mikrovågor i vår miljö. Han har mött många elöverkänsliga människor med problem som beror på för stor exponering av strålning.
I vår yttre miljö finns en rad master för mobiltelefoni som vi inte riktigt vet var de finns. Om man kontaktar Post- och Telestyrelsen kan man få veta var de är placerade.
Sedan tidigare vet man att kor som går och betar under högspänningsledningar inte blir dräktiga. Det är troligt att även människor påverkas av strålning.

Laddad luft

I våra hem laddas luften upp av elfläktar och vattnet. Våra fjärrvärmesystem laddas av kablar med elström där vagabonderande elektroner flyttar över i varmvattnet. Vi utsätts för stora mängder strålning som inte fanns förr i tiden och en del människor klarar inte det. Även kranvattnet påverkas av strålningen. Morgan Strålman visade hur han med enkla medel kan skydda sig mot strålning i luften och i vatten.

Bo Westling

Dalkarlsleden

Runar Tommila, arkeolog som varit med och återskapat Dalkarsleden, en vandringsled mellan Dalarna och Stockholm, berättade om denna vandringsled.
Nästa år finns det möjlighet att delta i vandringen.

Eva Lena Bard berättade om sin bok om Garpenberg (Än står laven mitt i byn) som kommer ut vid jul.

Därefter var det lunch och så skingrades deltagarna i vindens alla riktningar. Det var dags för avsked och hemfärd.

Eva Lena Bard

SLAGRUTA OCH JAKT

Till redaktören för Slagrutan.

Jag får tacka för en trevlig kurs på Ålsta och en första kontakt med Slagruteföreningen.
Jag sänder med ett litet inlägg till tidningen.
Med vänlig hälsning

Yngve Gradin

Nu när jag är medlem i Slagruteförbundet har jag en del frågor och synpunkter på vissa saker. Slagrutan kan användas inom många olika områden. Jag skulle vilja bredda verksarnheten genom att söka t ex metaller eller djur. Genom fortsättningskursen på Ålsta förstår jag att detta inte är så vanligt.

I över tio år har jag tränat och ifrågasatt varför man känner si och så. I allt har jag inte fått svar men kanske i en del. Många är säkert intresserade även av dessa saker. Att känna älg, björn eller metaller genom att åka bil utan att vara på platsen där djuren eller metallen finns är för mig intressant. När jag sedan kan känna hur långt det är till det jag söker kan det vara ännu mer intressant.

Vad jag inte har svar på är vad det är som gör att man känner djur på långa avstånd. Vad är det som gör att man kan bestämma avståndet till det man söker.

Jag skulle nog kunna utveckla dessa frågor ganska långt och även mycket annat med slagrutan då jag tränat nästan dagligen i över tio år.

Yngve Gradin
Lidenvägen 80
860 41 Liden
Tfn 0692-10286

Red: Det är så att jag själv är för lite ute i skogen för att kunna träna upp det du och några fler kan. Men jag vet att det finns fler som har den erfarenheten och kan berätta mer om detta. Jag hoppas att dom kommer att höra av sig.
Men det är ju ingen tvekan om att det handlar om PSI-spår.

NYA ENERGIER

Svante Lindström

På höstmötet i Lyse den 17-19 sept försökte vi med fältarbete för att se hur de nya linjerna påverkar oss. Regnigt väder gjorde att vi hade svårt med att göra anteckningar.
Vi delade upp oss i fem grupper med 6-7 deltagare i varje. Grupperna fick en av de nya energierna att arbeta med.
Vågenergiens energipåverkan undersöktes ej.

På gräsmattan vid kursgården fanns det en negativ Currylinje som var 1,2 m bred och 40 m lång. På denna linje hade jag markerat korsande negativa Currylinjer. De Currykorspunkter, där det fanns en ny linjeeller en ny linjes korspunkthade jag markerat med siffror som överensstämde med en av de nya energiernas ordning. På en del av dessa platser kanske det fanns mer än en av de nya energierna. Därför kan inte våra mätningar med större noggrannhet bevisa att det bara var den på platsen angivna energin som påverkade Currylinjen.

På neutrala platser var auran 40-50 cm stor för de flesta.
På de numrerade platserna blev auran större, den blev mellan 1,5 och 2 m .
Slutsats: *De nya energierna är kraftfulla och neutraliserar negtiva Currylinjer.*

Den 31 oktober 2004 manifesterades ytterliggare en ny linje som troligtvis kommer att heta ”Att se det osedda”.
Meditera och mät.

Red.
Nya energier enl. Svantes uppgifter:
Kärleksenergin, Inkaenergin, Mariaenergin, Vågenergin, Föreningsenergin och Att se det osedda.
Går det att få uppgifter om vilka frekvenssteg det rör sig om, samt skisser på uppmätta linjer??

Nedanstående artikel har tagits ur insändarspalten av tidningen

NORRA VÄSTERBOTTEN

Gunnar Larsson, slagruteman, bemöter här den debattartikel som professor Rolf Manne fick publicerad i augusti. Gunnar Larsson hävdar att slagrutor fungerar. Och fungerar bra!

Albert Einstein gick med slagruta

KEMIPROFESSOR Rolf Manne fick en halv spaltmeter i Norran i början av augusti för att lägga fram bevis för att slagrutor inte är att lita på. Han utgick från Chevreuls experiment från 1812 och påstod att de står sig än i dag. Det var på den tiden vetenskapen tyckte att man kunde bota diabetiker med sockervatten. Också en helt befängd idé i våra dagar.

Den betydligt mer kände professorn Albert Einstein skrev i ett brev 1946 så här: ”Jag vet mycket väl att många forskare betraktar slagrutor på samma sätt som astrologi, ett slags gammaldags vidskepelse. Jag är övertygad om att det är en orättvis bedömning. Slagrutan är ett enkelt instrument som visar hur det mänskliga nervsystemet reagerar på särskilda faktorer vilka är okända för oss nu.”

DET SKA OCKSÅ SÄGAS att Einstein brukade roa sina vänner med att själv använda slagruta, så han visste vad han talade om. Att en professor i kemi är duktig på olika kemiska formler får man förutsätta, men att han för den skull ska kunna uttala sig med auktoritet om slagrutor han inte behärskar, begär väl ingen. Det är som att en utförsåkare med stor kunnighet förväntas uttala sig i reklamen om vilken bil som är bäst.

Manne hänvisar till hela fyra försök som han själv bevittnat. Han kom då att faktorn ibland spelar in. Det gör den säkert hos kemister också.

Vidare hävdar han att vattnet inte rinner i ådror utan finns i stort sett överallt i marken. Märkligt! Jag har varit med och grävt brunnar och sett hur vattnet kommer sprutande som ur ett 10 cm grovt rör, det måste väl vara en synvilla. Hur många brunnar har professorn grävt?

Debatt

Att plocka fram alla de ex empel jag har på att fenome net är en realitet skulle krä va mycket mer utrymme är en halv spaltmeter. Några ska jag nämna. En av mina slagrutekompisar på besök hos en professor i teoretisk fysik bad frun i huset gömma sitt guldhalsband i en av de åtta ogenomskinliga vaser som stod på pianot, med an han själv väntade i köket. När han kom in framför pianot kunde han på en gång tala om vilken vas som var den rätta. När han sedan dagen efteråt med samma lätthet vid några tillfällen kunde tala om vilken tall bland fem som någon koncentrerade sig på, då kunde professorn inte annat än tro sina egna ögon och ville gärna lära sig konsten. ”Slumpen”, vill väl Manne kalla detta för. Ja, tänk vilka fantastiska gissa re vi är bland slagrutefolket.

snudda vid den svårighet som kanske är störst hos slagrutefolket – förväntansillusionen. Det gäller verkligen för den som går med vinkelpekaren, den nutida slagrutan, att nollställa sig och inte bry sig om varken sina egna eller andras förväntningar. Det anlag som finns i hjärnan hos vissa människor måste förutsättningslöst få verka i försöksituationen. Försöket i sig måste också vara förutsättningslöst. En negativ förväntning kan mycket väl tänkas störa den sublima tankeprocess som till slut ska ge utslag i pekaren.

MANNE UTTALADE SIG om en bland slagrutefolket fullständig självklarhet: ”Det är omedvetna rörelser som följer rutgängarens tankeverksamhet som ger utslaget.” Ingen som känner till vad det rör sig om har väl trott något annat. Det är inget trollspö man håller i händerna. Att sedan vissa försök misslyckas visar väl bara på att den mänskliga

SJÄLV HAR JAG vid flera tillfällen sökt och hittat nergrävda elkablar på ställen där jag tidigare aldrig varit. Jag har markerat plats och djup, båda har stämt vid grävning. Har även hittat gamla avloppsrör av cement som sedan grävts upp och rensats från trädrötter som vuxit in och bildat proppar; några av dessa visste inte ens ägaren var de låg, eftersom de var nergrävda före hans tid. Visst är jag också bra på att gissa! Tyvärr tänkte jag inte på att ta med någon professor som kunde verifiera händelseförloppet.

Om kemiprofessorn lovar att inte utge sig för att vara auktoritet på slagrutefrågor, lovar jag att inte bli alkemist, och till Norran: Låt kemister skriva om kemi som de troligen behärskar!

För den som vill veta mer, pröva på sökordet slagrutan på nätet.

Gunnar Larsson,
slagruteman

Red.
Tyvärr har jag inte något exakt datum när artikeln trycktes, troligtvis var det omkring den 1. november i år.
Det var svårt att montera in artikeln i ett svep, varför den skall läsas enl följande:
Starta med kolumn 1 och fortsätt sedan med kolumn 3 och därefter 2 och 4.
Tack!

SYFTET MED UPPALLNING AV STENBLOCK

Supplement till ”De flyttade flyttblocken” av Bo Westling

Genom att stenblocket är upplagt enligt en av de sex typfallen (se fig. 1) får det en mycket liten anläggningsyta. Trycket pa de kristaller som upp till 30% finns i den grova granit, som de flesta upplagda stenblock består av blir mycket stort. Härvid skapas två energilinjer (ridåer).

De förstärks och förlängs av energier från korspunkter av de två rutnät (Curry resp. Hartmann), som omger vår planet. De uppallade blocken är placerade på sådana dubbelkorspunkter. De står också över vattenådror. Obsl Riktningen på de ”riktade linjerna” var beroende av vilket syftet man hade med konstellationen. Det är bara en tillfällighet om de skulle råka sammanfalla med Curry- eller Hartmannlinjer.

Avsikten med uppläggning av stenblocken har visat sig vara att kunna kommunicera, navigera och orientera. Vidare att skapa viltstråk och gränsmarkeringar samt till healin

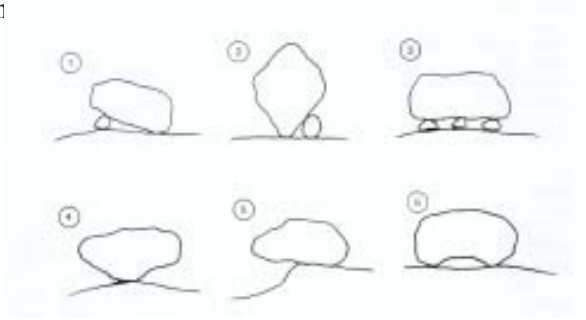

Fig. 1

KOMMUNIKATION

Sända och mottaga meddelanden mellan Birka på Björkö och Hovgården pa Adelsö

På ön Björkö i Mälaren låg Birka, en betydande handelsplats under vikingatiden. På ön finns flera uppallade flyttblock bl.a. på berghällarna ut mot vattnet. Strax intill det hus som arkeologerna kallar Garnisonen, där Birkas väpnade styrka var förlagd, ligger ett nära två meter långt flytthlock uppallat med en mindre sten under dess ena kortsida. En av de två riktade energilinjerna (ridåerna), som skapats, är riktad i NNV mot Adelsö på andra sidan Hovgårdsfjärden. Linjen går rakt mot den borg där sveakungen hade sitt residens (fig2). Strax intill lutar en stor sten med runslingor.

Eftersom man enkelt kan släcka ut och släppa på energin i en riktad linje kan man genon~ ett enkelt signalsystem överför enkla meddelanden (jfr. morsering). På borgen kunde man känna av (detektera) förändringar av den riktade linjen från garnisonen på Birka och sända ett svarsmeddelande från den runförsedda stenen, som tidigare stod helt upprest. Dess, åt söder, riktade linje träffar en upplagd sten (nu jordbunden) på

Foto: Lars Carlström

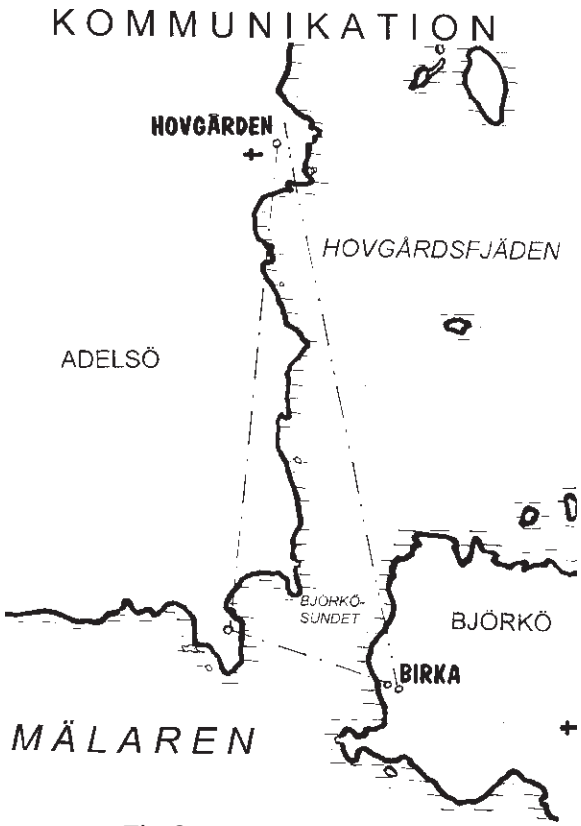

Fig.2

fornlämningsplatsen på Ellholmen, söder om Lindby. Här måste meddeladet växlas om och skickas vidare över Björkösundet till den uppallade mottagarstenen (se nästa sida) på en klippavsats strax nedanför ”sändarstenen” vid garnisonens hus på Björkö.

Mycket talar för att det gick till på detta sätt. I varje fall kan signalsystemet fungera i våra dagar.

Mottagarstenen på Björkö

Eftersom energin i en riktad linje har en bestämd riktning kan man endast skicka meddelanden åt ett håll. Därför måste ett motsvarande system byggas upp för förbindelse åt andra hållet. För att undvika ”kortslutning” får inte ”ledningarna” ligga för nära varandra eftersom de riktade linjernas (ridåernas) bredd påverkas av månens gravitation.

Foto: Lars Carlström

KRYSSETs LÖSNING

Förhoppningsvis var krysset inte för svårt. Tyvärr blev det kanske lite för kort tid kvar till insändningsslutet.
Vi skall bättra oss till nästa gång.

Vinnare i den här omgången är:
Lennart Andersson
Oskarshamn
Sune Pettersson
Linköping
Seija Granberg
Brue-Auriac

som erhåller var sin
SSF- t-shirt.

EFTERLYSNING

i vårt arkiv saknas 2 st årsmötesprotokoll
1989
1993
Du som råkar ha kvar protokollen
ombedes att antingen skicka dessa eller
en kopia av dessa till redaktionen.
Tack

VILL VI HA VÅR LOGO KVAR ?

Detta är vårt märke som vi har anmält till Patent- och registreringsverket.

Det här märket använder vi på våra brev och kuvert och som du kan se i den här tidningen.
Första handskissen av detta märke hittade vi på Förbundets medlemsblad Nr. 2 år 1984. Kan det vara så att Maj-Lis Morefors har ritat det eftersom det var hon som sammanställde tidningen?

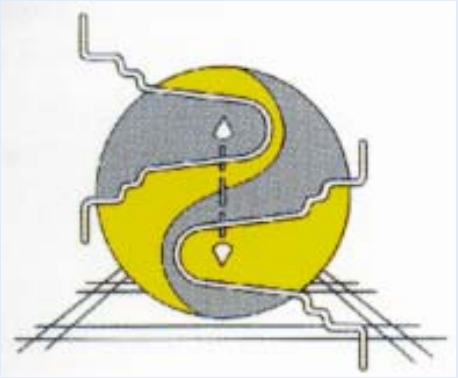

Detta är ett fotografi av vårt tygmärke som har bearbetats så att färgerna är bättre synliga vid tryck. Märket hittar du på framsidan av vår tidning.

NÅGOT ATT JÄMFÖRA MED

Så här ser Norges Kvistgjengareforeningens Logo ut.

Och detta är logon för den tyska tidskriften som utges av:
Forschungskreis für Geobiologie
Dr. Hartmann e.V.

HÄRMED UTLYSER VI EN TÄVLING OM BÄSTA FÖRSLAGET TILL ETT NYTT FÖRENINGSMÄRKE

Mycket har redan diskuterats inom styrelsen hur ett nytt märke skulle behöva se ut - men någon enighet föreligger förstås inte, varför vi beslutade att låta alla medlemmar ta del i arbetet att få ett nytt märke.
Vi önskar att ha ett märke i färg, som kan användas även enbart i svart-vit. Möjligheten att erhålla ett bra tryck kommer dock att vara avgörande för urvalet av förslagen.

OBSERVERA ATT ALLA FÖRSLAG ÄR VÄLKOMNA

Naturligtvis har vi också tänkt på att kunna dela ut ett bra pris för vinnaren. Vad sägs om :

Ett års gratis medlemskap

Vem är det då som skall ha ”åsikter” om alla förslag som kommer in ?

Finns det tillräckligt med underlag så kan det vara lämligt att göra en första presentation och omröstning på kommande årsmöte.
Självklart skall vi även presentera ett första urval i vår medlemstidning.

På det mötet skall vi naturligtvis även ta ställning till om vi vill byta märke.